

Όπως φαίνεται, υπάρχουν τέσσερις λειτουργικοί τύποι στον άνθρωπο.

Αυτοί είναι: η σκέψη, το συναίσθημα, η αίσθηση και η διαίσθηση.

Ο τρόπος ύπαρξης του ατόμου προσδιορίζεται από το πόσο κυρίαρχος είναι καθένας από τους τέσσερις λειτουργικούς τύπους.

Συνήθως οι σκεπτόμενοι τύποι στρέφουν τη νοητική ενέργειά τους προς τη σκέψη σε βάρος του συναισθήματος, διαταράσσοντας την ομαλή ροή της λογικής.

Οι συναισθηματικοί τύποι κατευθύνονται από τα συναισθήματα και θέτουν υποκειμενικά κριτήρια αποδοχής ή απόρριψης.

Οι πολωμένοι στην αίσθηση στρέφουν την προσοχή τους κάπου έξω από τον εαυτό τους, χρησιμοποιώντας και στηριζόμενοι στα αισθητήρια όργανα.

Η διαίσθηση μοιάζει με την αίσθηση με απροσδιόριστη τη συγκεκριμένη κατεύθυνση. Τα συμπεράσματα έρχονται στην επιφάνεια όχι μέσω των λογικών μέσων.

Βλέπουμε, λοιπόν, τέσσερεις πόλους, οι οποίοι ανά δύο φαίνονται αντίθετοι.

Επομένως η ιδιαίτερη πλώση σε κάποιον από αυτούς δημιουργεί ανισορροπία και συνεπώς πρόβλημα στη λειτουργία και τη δραστηριότητα του ανθρώπου.

Βέβαια κανείς ανθρώπος δεν λειτουργεί μόνο με τη σκέψη ή το συναίσθημα ή την αίσθηση ή τη διαίσθηση. Έτσι, κάθε φορά η θέση μας και η στάση μας στην καθημερινή ζωή προκύπτει από τον συνδυασμό των τεσσάρων λειτουργιών!

Άρα είναι σαφές ότι χρειάζεται ισορροπία ανάμεσα σ'αυτές τις λειτουργίες.

Αν παρατηρήσουμε τη φύση θα δούμε ότι τα άτομα των απλών στοιχείων, τα οποία αποτελούν τη δομική μονάδα των υλικών σωμάτων είναι ουδέτερα από ηλεκτρικά φορτία, παρ' όλο που μέσα τους έχουν το αρνητικό και το θετικό!

Τα άτομα μπορούν να υπάρχουν ελεύθερα στη φύση. Όταν όμως τα φέρει κοντά η χημική συγγένεια ενώνονται και σχηματίζουν ανώτερες δομές, προσφέροντας τις ιδιότητές τους στο σύνολο.

Επίσης το νετρόνιο, το μικροσκοπικό αυτό σωματίδιο, ως ουδέτερο από ηλεκτρικό φορτίο, διαπερνά την ύλη χωρίς να εμποδίζεται απ' αυτήν!

Ο άνθρωπος φοβάται το «ουδέτερο» και προτιμάει την πόλωση για να είναι μαζί με τους άλλους και όχι να είναι ενωμένος με τους άλλους! Προτιμά τα «φορτία»!

Η ουδετερότητα δεν σημαίνει αδιαφορία ή μη συμμετοχή στα δρώμενα της καθημερινής ζωής.

Σημαίνει κατάσταση ίσης επίδρασης από τις διάφορες ενέργειες.

Το ουδέτερο στον άνθρωπο είναι η μέση οδός μέσω και δια της οποίας διέρχεται τις συμπληγάδες του κόσμου!

Η πόλωση δεν μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα, γιατί βλέπει τα πράγματα μόνο από μια πλευρά, μια άποψη! Δεν μπορεί να τα δει όλα! Ανάλογα με το χρώμα των γυαλιών που φοράει ο άνθρωπος βλέπει χρωματισμένο τον κόσμο! Άρα δεν είναι μια ελεύθερη και ανεξάρτητη προσωπικότητα!

Στην αρχή ο άνθρωπος πολώνεται. Διέρχεται μια αναγκαία φάση ώσπου να μάθει τι σημαίνει αυτή η κατάσταση, τι σημαίνει υλικός κόσμος!

Κάποτε όμως οφείλει να ξεπεράσει αυτή την πολυπολικότητα και να επιλέγει και να αποφασίζει χωρίς να επηρεάζεται από αυτήν τη διαίρεση, αλλά μόνο από την επιταγή του εαυτού του!

Επιλογή δεν σημαίνει πόλωση! Σημαίνει συνειδητή τοποθέτηση! Δημιουργική στάση και εσωτερική αντίσταση! Σημαίνει πραγματική ελευθερία!

Η ουδετερότητα συνοδεύεται με διαύγεια και επιτρέπει στον εαυτό να μιλήσει!

Δεν εμποδίζεται από τις αντιθέσεις και τις φαινομενικές αντιφάσεις!

Τότε άλλωστε μπορούμε να μιλάμε για «άτομο»! Ένας πολωτικός κατακερματισμός δεν μπορεί να χαρακτηρίζει ένα άτομο!

Αν όμως δεν υπάρχουν άτομα, δηλαδή δομικές μονάδες, πώς να δομηθεί ένα ανώτερο σύνολο, η συλλογικότητα, μια μεγαλύτερη μονάδα;

Πώς να συνεργάζονται οι άνθρωποι ή οι κοινωνικές ομάδες μεταξύ τους για να ανταλλάσουν και να μοιράζονται τις ικανότητές τους και τις ποιότητές τους προς όφελος του συνόλου;

Πώς να βρίσκονται λύσεις στα προβλήματα;

Δεν είναι τόσο δύσκολο να δούμε τα προβλήματά μας ως ανθρώπινα όντα και ως σημερινή ανθρωπότητα. Αρκεί να θελήσουμε!

Ας μην ψάχνουμε σε διάφορες κατευθύνσεις για να καλύπτουμε τη φωνή του εαυτού μας, η οποία δεν μας αφήνει να ησυχάσουμε.

Σταμάτης Τσαχάλης

stamatists1@hol.gr